

**“HANS KROON
ZEI ALLEEN:
‘NIET VERKOPEN.’
DAN WISTEN WIJ
GENOEG”**

La Brochette vertelde, verklaarden ze mij voor gek. Ik moest beloven de stukken weer terug te kopen, want het aandeel Van der Moolen zou gegarandeerd door het plafond gaan. Een dag later stond ik dus weer bij de bank. Waarom Van der Moolen? Het gerucht ging steeds dat een Amerikaanse bank het hoekmansbedrijf zou overnemen. Ik probeerde daar meer duidelijkheid over te krijgen. Dan gingen we met een groep eten in het Vinkeveense restaurant van Hans Kroon, die in het bestuur bij Van der Moolen zat, en probeerden wat informatie los te krijgen. Maar Hans liet niks los. Alleen: ‘Ik zeg maar één ding: niet verkopen.’ Dan wisten wij genoeg.”

MEER RISICO

Na een tijdje in de aandelen waagde Roelvink een nieuwe stap. “Op een gegeven moment hebben ze me iets anders uitgelegd: call opties. Meer risico, maar ook meer kans op winst. Dus ik de aandelen verkocht en voor vier ton guldens in opties Van der Moolen. Ook dat ging goed. Zo goed zelfs dat ik op een gegeven moment wilde stoppen en de winst pakken. Ook een goede vriend als Ben Cramer zei: ‘Dries als je nu verkoopt, heb je een mooie winst. Dit is echt het moment om afscheid te nemen.’ Mijn manager heeft me toen weten over te halen om te blijven beleggen.

Toen kwam 11 september

2001 en de koersen kelderden. Ik belde mijn manager en die stelde me gerust. ‘Maakt niets uit. Je zult zien dat de beurs nu even instort, maar geen paniek, dat trekt wel weer bij. Maar het trok niet bij. Aan het einde van het liedje liepen de opties waardeloos af, had ik geen aandelen meer en was mijn manager naar Gran Canaria vertrokken, op de vlucht voor schuldeisers.”

COMPLETE ELLENDE

“De ellende was compleet. Met zingen alleen kon ik het niet meer bolwerken en dus moest ik ook overdag gaan werken als fitnessleraar. Dat was zwaar. Dan stapte ik ’s ochtends in de bus, op weg naar de sportschool, en dan zei de chauffeur: ‘Zo Dries, wat moet jij vroeg optreden.’ In de sportschool ja, met een groepje fitnessklanten.”

Ondanks zijn desastreuze ervaringen met beleggen is Roelvink de beurs blijven volgen. Tot nu blijft het bij droogzwemmen. “Dan maak ik een lijstje van drie fondsen en houd de rendementen een tijdje bij. Als ik het echt gedaan had dan zou het me wel wat geld opgeleverd hebben.” Een terugkeer naar de beurs lijkt dan ook aanstaande, zeker nu hij “financieel weer redelijk stabiel” is. “De laatste tijd ben ik weer aan het kijken: zou dit een mooi instapmoment zijn? Je denkt soms: lager kan niet. Ik ben niet meer zo vermogend als ik was, maar wat verdienen kan nog steeds.”

“Als mijn zoon zou willen beleggen? Dan zou ik zeggen: ‘doen.’ Ik ben er al met hem over bezig. Hij is nu achttien en laatst zijn we eens gaan zitten om het over beleggen te hebben, dat-ie het verstandig moet aanpakken. Kijk, wat wij gedaan hebben is gekkenwerk, alles op één fonds. En als je grote winsten niet neemt, dan doe je het niet goed. Want van winst is nog nooit iemand armer geworden.”